

[Kristian R. Kristensen]

Danske Medicinalfabrikker og medicinimportforeningerne. Når man kender de beskrivelser, der står deri, må man nok sige, at de virker overvældende og uforståelige for mange. Derfor vil jeg mene, at den lægelige vejledning stadig væk er en af de bedste måder at gøre opmærksom på de bivirkninger på, der kan følge med et bestemt præparat.

I øvrigt er apotekerne, som det også allerede er nævnt, villige til at give en vis orientering, også om de bivirkninger, der følger med håndkøbsmedicin.

Jeg synes derfor nok, at det, som står i dette forslag, virker for overvældende, men vi vil gerne gå ind i en positiv behandling af det.

Jørgen Tved (FK):

Da vi som bekendt ikke har medlemmer i noget udvalg, skal jeg straks gøre opmærksom på, at i Fælles Kurs er vi dybt imponerede over dette forslag og naturligvis indstillet på at give det al mulig støtte. Det burde være en selvfølge, og Folketinget er jo også ved at finde sammen i den helt store forbrødring omkring dette forslag.

Vi synes egentlig, det er et lidt groft anslag mod forslagsstillerne, når den konservative ordfører sagde, at det kunne have været klaret med et spørgsmål i et eller andet udvalg, jeg ved ikke, hvilket det var, for det blev ikke sagt. Men da vi ved, at en af forslagsstillerne har givet udtryk for, at han dybt seriøst arbejder med sine forslag i ikke mindre end 3½ døgn, vil vi naturligvis give udtryk for, at det ikke kunne have været klaret med et spørgsmål. Det er en så alvorlig sag, at den naturligvis skal frem til Folketingets talerstol og behandles som et forslag.

Noget andet, som også forekom os lidt underligt i denne forbindelse, var nogle bemærkninger fra partiet Venstres ordfører, for når han foreslår en lignende forbrugeroplysning på cigaretpakker, vil jeg da godt spørge, om han har været i EF for at spørge, om det er Danmark tilladt at give en sådan forbrugeroplysning på f.eks. cigaretpakker.

Men dette veludarbejdede forslag har altså Fælles Kurs' fulde sympati.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal naturligvis starte med at sige tak til ordførerne på nær en enkelt eller to, der kom med lidt knubbede ord.

Jeg vil godt sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg ikke fatter bemærkningen om, at man bare kunne have stillet et spørgsmål i udvalget. Hvis man gerne vil have en udvalgsbehandling, må forslaget fremsættes her; så jeg fatter altså ikke den bemærkning.

Jeg vil da godt sige tak til ministeren. Jeg tror oven i købet, der er penge at spare ved et forslag af denne art, for jeg tror, at hvis folk har en mulighed for at finde ud af, hvilke bivirkninger en eller anden medicin har – og der er bivirkninger ved al medicin – kan det godt ske, som hr. Winther også var inde på, at de i stedet for at tage nogle piller går en tur el. lign.

Jeg synes også, folk har krav på at kunne gøre op med sig selv, om de vil tage de bivirkninger med, der er ved medicin, eller hellere vil gå med nogle smerter. Det må folk selv finde ud af. Og når det er sådan i dag, at man skal vide, hvad der er i rullepølser og i spegepølser, er det vel også en selvfølge, at man bør vide, hvilke bivirkninger der er ved den medicin, man tager.

Jeg blev ringet op af mennesker, der har mistet hår eller tænder, ja, det er de mest horrible historier, man hører om folk, der ikke var klar over, hvilke bivirkninger den medicin, de har fået, havde.

Så var ministeren inde på, at man kunne bruge Medicinhåndbogen, men det er altså ikke nok at have en bog med 1.000 sider at slå op i. Hvis folk får en akut sygdom, f.eks. om natten, står de vel ikke op og slår op i sådan en bog.

Det har været fremme i ugebladet Press, at det er godt og vel 100.000 mennesker her i landet, der har måttet tage noget nervemedicin, der giver bivirkninger, som er ret kraftige, og som betyder ret meget for de pågældende. Jeg tror heller ikke på den praksis, der har været indtil nu, hvor det er lægen, der ved ordination af medicin har sagt, at der var de og de bivirkninger, for det har folk ikke kunnet huske. Hvis folk f.eks. får nervemedicin på grund af en skilsmisse eller andet, tror jeg ærlig talt ikke, at de bagefter kan huske, hvad lægen har sagt.

Jeg vil da godt hilse velkommen, at også ministeren har taget et initiativ her. Jeg kan sige, at når vi kommer med et forslag, har det ikke taget bare 3½ dag at lave, sådan som hr. Jørgen Tved var inde på. Vi tog det allerede på vores arbejdsplan, som vi kalder det, i sommer. Vi går jo ikke rundt og spørger ministre – vi vidste i øvrigt på daværende tidspunkt ikke, hvem der